

nuda sit fractio apta ad primum de pio. que id n' sit
apta ad primum de pio, in dubio in ra n' sit fractio que
ad nos d' p'.

152 Huius in debili arge fusa respondit disputatio
1^a an 131. Sed reuocis semper urget illa ra q' nuda sit
fractio ma 1^a que consistit apta ad religioenam unam s'iam
I n' consistit apta ad religioenam aliam s'iam: I in admi-
simus quod nos fractio, perfecte d' p' q' in ea n' admi-
simus in ra uti ex eo sit q' nuda consistit fractio
ad eundem que id n' sit apta ad primum, vel consistit
fractio ad primum que id n' sit ad p'tum.

153 Propter hanc ualde simon imperfectionem sic arge
posito ex 151 in quendo n' sit nuda sit fractio apta in ra
1^a ad religioenam unam s'iam, que n' sit apta ad religi-
oenam aliam, reati a p' p' tota uirtu' quod nos, negat
I conit totum argum. Ita que sit ma 1^a ex p' sit tota
indivisib' apta ad religioenam hanc s'iam I tota sit op-
ta indivisib' ad religioenam aliam. in ex diuersitate
formarum que materialit' capiunt I religioenti in tali
na habemus fructum ut si quatuor sit fractio quot
sunt possibile, sed in q' una fractio quod nos, apta
ad unam s'iam s'iam. Ista fractio n' e' apta quod nos
ad aliam s'iam. Consistit ex p' aly rooti, nam ex p' mu-
ta e' fractio p' d'ia s'iam habent' quod apta n' sit p' d-
ia alym religioendi: I in ex diuersitate alym habemus
fructum ut consistimus unam fractioem que ad nos p' d'iam
alym sententi' quod fractio quod nos n' sit p' d'ia alym
ratioendi I uirtu' uirtu': hoc autem sine absurdo admittat
oij s' d'icent' d'icere.

154 R'io in cur sit fractio n' possit consisti in ra
uti ea e' q' na ex eo q' consistit uti 2um se totam
debet

debet contemni apta ad eundem in partibus et unum se totam
 apta prius de istis. quod non potest contemni frater, ad eundem quod
 in se est ad gradum. deinde ex eo quod contemnat uti ad prius
 et postum unum se totam debet contemni indubitabiliter apta ad
 prius et postum aliter non contemneret indifferens vel abstracta a
 rebus singulis. Ratio ultima est quod non uti licet licet totum potest
 in nostris principis non est totum deestibile. Sed est totum
 multiplicabile: alio modo non est sed hoc a prius sunt tota
 multiplicabilia. Sed sunt tota distincta quoad nos. unde potest
 divideri hominem in duas partes uti licet et ratio et postu-
 mus divideri in unum in partibus frater, quod sunt frater quae
 potest relinere. Ex alio modo licet.

Subcellis 4^a

De partibus incidentibus de integritate formalitatis
 inclusis in qualibet entitate

155 Inferius quod non 1^a continet inferiora fra-
 tery. Sed inferiora frater sunt inferiora perfectiora.
 quod non continet inferiora perfectiora. hoc autem non videtur
 utendum: quod. Per istam non 1^a continet quod frater
 dicitur quod sunt potest frater quae potest relinere.
 Sed frater potest quae potest relinere sunt inferiora.
 quod non 1^a continet inferiora frater, quod non inferiora
 frater sunt inferiora perfectiora ex eo quod
 1^a meliorior. Sed ista perfectiora quae potest frater potest
 relinere. quod inferiora frater sunt inferiora perfectiora
 perfectiora. alio modo consequens erit non 1^a inferiora
 perfecta quod continet perfectiora inferiora.

156 Idem argumens potest fieri in prius quod po-
 test habere sublatum inferiora aut sententia rati-
 onis. quod continet inferiora frater, quorum quilibet
 licet detrahitur rebus ad suum autem: non in unum in po-
 157

est in quibus entitate quilibet enim entitas
 hic habet supra se infinitas creaturas potibiles ita
 quod ut quilibet subsistit habeat aliam perfectiorum
 unde infra se habet potibiles infinitas creaturas
 quarum quilibet subsistit habeat aliam imperfectiorum: ergo hic continet infinitas fratres quod convenit
 amovet et componit et Creaturis perfectioribus et im-
 perfectioribus. Et hoc est ratio arge dicitur ponunt et
 distinctionem certam inter gratias methodi et perfectione obli-
 vii. probant enim debere admitti infinitas gratias in
 obliet indivis ex convenio et componio quam con-
 dicit indivisum habet et infinitas entitatibus potibi-
 libus.

157 *De* dignitate illorum in 1^a ap. v. con-
 inet infinitas fratres dicitur, ergo, quodet sunt et lon-
 tipiamy subsistit infinitas fratres, quod nos dicitur, tunc
 illorum. Sed hoc mutum est absurdum, quod nunc aliud est
 habere spiritum ut subsistit conspiciamus fratres dicitur
 quam habere legalitatem ad respiciendum subsistit in-
 finitum fratres et hanc legalitatem est quod nos dicitur
 quod nuncy presentium negabit.

158 *Tota* controversia est ut infinite fratres quoad
 nos diligende sint infinite perfectione quoad nos. Tunc
 dicitur dicitur dicitur nomine et tunc sit man habere
 legalitatem ad respiciendum subsistit infinite fratres, dicitur
 de probabilitate sit man eo est perfectiorum quod pty
 fratres potest religere. Unde consequenter videtur dicitur
 dum man continere aliam infinitas perfectione et
 proinde est nos dicitur infinite in gra laudandi mo-
 ter. Sed negandum est hoc ultimum et dicitur man
 continere quidem immanente infinite fratres dignitate
 quoad nos

quoad nos I has fratiles in perfectione, in tri
da sequi nam in simplicitate eius infinitum efficitur: q^a
ut aliquid sit infinitum & efficiam in aliquo genere debet
excludere omnem dependentiam a causa: sed in la
et conditio eius creatum efficitur dependet a causa la
go in eius efficitur infinitum: Tot sequitur posse
dilecti nam infinitam ^{un} quid respective ad inpe-
nitor fiat qd nullum est absurdum. Id

159 Sicut dilendum est posse in pro tempore
infinitas fratiles quoad nos dicitur q^a sicut potest
producere subsistere infinitas aut subsistendi fingendi
et ex hoc enim sequitur posse nos distinguere tot fratiles
~~quod~~ sunt aut possibile, q^a si est possibile hi q^a tunc
potest producere unum autem videndi et alius qui
tot posse producere duos autem videndi, forte possent dis-
tinguere in 2° hinc duas fratiles ad duos autem quos in posse
distinguere in 1° qui unum tantum autem posse producere. idem
dige de quibus tunc sine efficitur sine materiali, ex quibus
quod quamlibet causam posse dilecti infinitam ^{un} quid est re-
spective ad infinitas autem quos subsistere potest producere
in eis in infinitam simplicitate q^a quilibet ens creatum influ-
dit essentiam operantem ab alio, qd regnat in infinitis
simplicitate.

160 Hec dicitur supra hanc abundantia usque ad
deum sunt possibile infinite species una alia perfectior:
et infra hanc descendendo sunt possibile infinite species
una alia imperfectior. sed sic efficitur in his dicitur
conveniendi et de convenienti et hi ab his speciebus: qd
his includit infinitas gratias in qua convenit et in his
sunt dicitur q^a quod dicitur ab his speciebus: qd his efficitur
includit infinite perfectiores. Deo Concepto toto argo
distinguendo

dicquendo 2um consequens ho effiatu intudat infe-
 riora perfectione simpliciter ap^r nego q^a ap^r in dan-
 tur g^o in perfectione d^o 1° 1° d^o d^o finitum ut
 v^o quany g^o in perfectione quodamq^o ho intudat effi-
 at^o inferiora perfectione 2um q^o d^o p^o nostros constry
 Condo Coim. neque inde legit^o in effiatu v^o inferiorum
 q^a eoy effiatu inferiorum n dependet effiatu ab alio.
 Nec iten legit^o intudere au inferiora perfectione q^a
 nullo habet ap^r au d^o 1° 1°.

162 Sicut infra h^oem delectando sunt poibite
 inferiora creature una alia imperfectior usque ad imper-
 fectissimam; si igit^o imperfectissima oim creatura
 dabo q^o sit dignabil^o sit perfecta ut unum im^o perfect-
 tior erit saltem perfecta ut due, et sic attendendo us-
 que ad h^oem quilibet superior excedet inferiora tal-
 tem uno g^o q^o ho effiatu excedet oim inferiora quib^o
 q^o ho erit effiatu inferiorum. R^o nego 2um Coim. q^o
 ho intudat effiatu dependentiam ab alio habet e^o libe-
 ritatem ab ordine n potest effiatu inferiorum. Sed
 1° 1° 2um q^o quodamq^o in orate ad inferiora q^o spele im-
 perfectiore.

162 Sicut originem potest fieri in visione beata re-
 grante deum ut infe e^o: nam int^o uisionem beatam
 uisionem deformata debendo mediant^o imperite uision^o
 poibite una alio perfectior sicut mediant^o inferi-
 te creature uisibile inter deum et formitam quoy
 1° uisionem excedit uisio beata in perfectione, quoy
 inde sequenti uisionem beatam e^o effiatu inferiorum
 in perfectione, siquidem intudat effiatum depen-
 dentiam ab alio 1° 1° que dicit^o inferiora 2um quoy
 respectue ad tri^o ex se^o. Nec ex eo q^o uisio beata
 habeat

habet obiectum inferiorem sequitur et eius inferiorem
 sicut in sequitur univocam hypotaxiam et eorum in se infe-
 riorum, sed uniat fieri inferiorem, ex eadem rade quod
 aqua habet et conditorem. Innotuit et essentiam depend-
 entiam ab alio. Adeo quod obiectum in referunt inlogice
 eam perfectionem quam habet, et sic causa ex seia sy-
 petificativa cognitionis, quod limitatum est per hunc ap-
 p et quam producit.

163 Sic multos reales admittere unam aptitudinem
 requiram primariam rudentem nam aptum respectu ad
 eadem in plerumque et alteram ad primum de illis et variis ob-
 iectis etiam uti fuerit. Deinde admittunt tot aptitudines
 in uti quod sunt inferiora, quod inveniunt rade in tot
 et apta ad eadem in plerumque indetrate per aptitudinem
 sed et apta ad eadem detrate indetrate in uti per rade
 singularem, hanc in aptitudinem rade merito respiciunt abstrahere
 et uti. Notio et personarum uti in ipso rade antelatione
 per ad resultantem totum rade in lorum et resultant
 in resultant totum abstrahere, sed enim resultant rade
 et in se et effia uti et sunt extra illas effiam.

Subiectio 2^a

Duo Conclantur ex doctrina precedente.

164 Ex dictis sequitur 1° eandem tot distictionem quam
 admittit in uti aptitudinem ad eadem et aptitudinem ad primum admi-
 tendam et in uti uti rade ad eadem et uti rade ad primum
 cum. Et 2° in nostra rade uti rade et aptitudinem in di-
 guntia in uti. Sed eadem rade que probant aptitudinem ad eadem et
 aptitudinem ad primum tot di-
 guntia quodammodo per longius magis
 expresso. Probant et deute rade ad eadem et ad primum:
 quod eadem in rade et de uti rade uti et que de uti
 que aptitudinem

utiles

165

Dilex abbas sumuntur ut poie ad huc
 aij ues dignate mo supra ditto utij uo sumuntur abid-
 udo que ad nam sine ru ad aij. go let aptuday possit con-
 tigi dicit q' complex magy exprofo ad aij dicitur i ita pot-
 runt contigi utij abproinde erit una tantum utij et p
 3° huj magy exprofo. Progeto aij q' sicut aptuday re-
 erunt nam aptem ad aij eadit grandt ita sicut utij p-
 loy redit nam sicutam ad aij eadit grandt. go et utij p-
 sumit 3° ru ad aij dicitur: ab proinde sicut 3° huj unam
 aptudem ad eadum t alteram ad grandum. ita potimus
 contigere unam utem ad eadum t alteram ad grandum
 q' let utij t let poe sumit t in dicit ad aij poe
 run ad que huj utij sicut t que contigat.

166

Sicut uti solum e unum tantum. go una
 tantum quodammodo e utij p-
 lum e unum sicut matu id est una tantum na, contigat
 t utij q' habitudine ad eadum t habitudine ad grandum
 nego aij. q' in hoc su e duply uti frate. Ut q' b
 una ma 1^a t duply anima soati contiguit dicit huj.
 go una utij p-
 d' duply aptude contiguit dicit utia. A
 dignante aij contiguit dicit huj in adequato conat dicit
 huj adequato nego. Sicut igit ad utij huj ad igit p-
 sicut requirit duply ma t duply anima soati ita
 ad dicit utia huj requirit duply utij p-
 loia mo supra exprofo.

167

Sequitur 2° effio utij contigere frate t ade-
 quate in uti p-
 magis t ouido in huj dicitur 3° punto 6° n° 13. t let
 huj restitudo uidiat lastij probate an^o 104. It' in in p-
 huj q' a stud' de effio ad igit ab huj uti sine que tali
 re. t adequata n^o huj: sed uti frate in potest dicit adequata
 huj

ute. qd ute itigit tota capacitate adpta. Per negto
 aens q^a ea supositione impossibile tot daretur in adguata
 effia uty. sicut si q impossibile na foret pta d n fo-
 ret apta tot daretur inadguata effia uty. Eodem igit
 modo quo n itigit ad dpta effia hoy sine ati roate, va
 n itigit adguata effia uty sine eo qd sit frati pson
 d frate apum. s sicut roate n tot inadguata effia
 hoy ita apum n tot inadguata effia uty.

171 Arg 2° utoy fraty n e de effia uty. qd neg
 utoy poy. R 1° dicit aens utoy qut a nao ditta
 a na, n de effia uty conato. utoy fraty potua indy ab-
 sola na, nego q^a ingtat ee aliquid ab alioq indyfun
 d n ee de utoy effia. Verum quidem e uter frater
 tot mo luptar n ee de effia uty qut e uty q^a ut lu-
 taty constituit frate per utem poy d apudem quon
 fratem constituit in nao uty pte.

172 Frati uty dicitur uter frater indyfun ee
 de effia generata r us de effia indyfunctio uty artili
 eo qd inueniat in utiboy artilibz d in eorum indy. St-
 bet dria spifa hoy e tot roate qd difert an roate
 dria us generata e tentetium qd difert an tenti-
 kuo. ita dria spifila uty e utoy poy d aptas qd quoy
 difert an uty. dria generata uty pte e utoy fraty
 qd quam uter artillum difert ab utiboy quoy sunt compia
 d alioy deq supra.

173 R 2° n verius sed falchuz dabo ante negto
 loam. dppay e q^a utoy constitutio uty debet dari tot
 B itum sicut tot dabo qd itum na uty deinde tali
 uty debet ee opota singlibz. at qui tota utoy poy
 dabo qd itum d tota opponit singlibz. liquidem utoy
 fraty dabo ep a. p. r 2um se nel opponit singlibz. qd uty
 n ingreditur

utiq; in ute p[ro]p[ri]o, n[on] ex eo tot[um] q[uo]d tali utiq; exprim-
 at in definitione utiq; multa in ponente in aliquibus
 definitionibus efficitur, quae in teat de effia dicitur.
 q[ui]a in ponente tanquam p[ri]m[us] efficitur, sed tanquam p[ri]m[us]
 q[ui]a conditione, sed ex eo q[uo]d n[on] itaq[ue] idiq[ue] effia utiq;
 sine ute p[ro]p[ri]o tanquam p[ri]m[us] effiat. unde sic definiat
 ute — unum q[ui]a in p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]a unum expr[es]s[us]
 utiq; p[ro]p[ri]o tanquam p[ri]m[us] effiatem sicut p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 expr[es]s[us] aptitudin[em] n[on] potest p[ro]p[ri]a unum expr[es]s[us]
 utiq; d[icitur] q[uo]d q[ui]a in nostris p[ro]p[ri]is n[on] requiritur
 h[uius] utiq; ad unum ute.

177 Ex dictis colligitur unitam dicitur utiq; p[ro]p[ri]o
 q[uo]d aptitudinem iniquitatis a[n]i[m]a p[ro]p[ri]a. sed hanc utiq; d[icitur]
 aptitudinem posse dicitur iniquitatis utiq; d[icitur] aptitudinem d[icitur]
 quoad nos n[on] p[ro]p[ri]a d[icitur] ex p[ro]p[ri]a d[icitur] sed tot[um] expr[es]s[us]
 utiq; x[risti] maiorem expr[es]s[us]ionem completum. d[icitur] h[uius] utiq;
 d[icitur] aptitudo ad eandem completum ute ad eandem, utiq;
 d[icitur] aptitudo ad p[ro]p[ri]andum completum ute ad p[ro]p[ri]andum.
 Unde eadem totum definitione, qua d[icitur] aptitudo
 d[icitur] utiq; ad eandem ab aptitudo d[icitur] ute ad p[ro]p[ri]andum d[icitur]
 est aptitudo ad eandem, d[icitur] ute ad p[ro]p[ri]andum. Ratio e[st] q[ui]a
 ute ad eandem n[on] aliud e[st] quam utiq; d[icitur] aptitudo ad
 eandem, ute ad p[ro]p[ri]andum n[on] aliud e[st] quam utiq; d[icitur]
 aptitudo ad p[ro]p[ri]andum. q[uo]d eadem definitione d[icitur]
 unum ute ab alio.

178 Hoc dicitur aptitudo ad p[ro]p[ri]andum e[st] proprietas
 utiq; ad eandem: sed proprietas d[icitur] p[ro]p[ri]a a[n]i[m]a
 cuius e[st] proprietas. q[uo]d ute ad p[ro]p[ri]andum d[icitur] p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a ad utiq; ad eandem. Hoc origo tanquam d[icitur]
 ten[et] infra p[ro]p[ri]am: interior p[ro]p[ri]a d[icitur] p[ro]p[ri]a
 ute ad p[ro]p[ri]andum e[st] proprietas p[ro]p[ri]a utiq; ad eandem.
 n[on] est

nego, e proprietate in reprobata concesso: sicut dicitur in
 proprietate in reprobata dicitur perfecte dicitur tunc e
 proprietate nego proprietate reprobata ita dicitur
 tunc nego con. Quia ut adprobandum
 in proprietate reprobata sed minus reprobata atq ad
 eadem: sicut verum e proprietate utiq in reprobata di-
 cut verum in dicitur perfecte ex pte ubi dicitur in
 tantum q conq negq ex pte q. ita tunc adpro-
 dum dicitur ab utro ad eadem.

Sectio 5a

De aut aptitudinis uniuersalis ad eadem

179. Ceterum e dicitur in reprobata q con p hanc
 identitatem in conq in reprobata e aptum aptitudinis ad
 eadem. Prio e q^a ita e aut aptitudinis aptitudinis q^a con-
 tate aptitudinis ponit in reprobata sed q hanc identitatem
 ponit in reprobata aut aptitudinis utiq. Siquidem de hanc apti-
 e reprobata nam aptum ad eadem in reprobata q identita-
 tatem: q^o identitatis e q^o conq aut aptitudinis ad eadem. Con-
 stat q^a dicitur tunc e aptum aptitudinis que redit in
 eadem aptum ad eadem: q^o identitatis ne conq in re-
 probata e aptum aptitudinis que redit nam aptum ad eadem
 in reprobata q identitatem.

180. Ut hi clarior appareat hanc veritatem ad-
 verte duplicem dicitur in reprobata in reprobata. Ia
 dicitur identitatis materialis hanc q^a hanc q^a hanc dicitur
 a pte ante abstractionem utiq e in reprobata a pte q
 pro q^a conq utiq e hanc ante quam abstractio hanc
 conq. Ia dicitur identitatis formalis sine in reprobata q hanc dicitur
 dicitur quando separatur hanc abstractio q^a utiq q uniu-
 cum conq hanc q^a pro identitatis in reprobata
 ita hanc, qui separatur utiq e in reprobata separatur
 i petro

à pro. Alii adunt identitatem fratrem negiam
 & fratillimam hanc dicitur dari post identitatem
 fratrem sine inobatione, nam in ea eorum exten-
 sione frat. hoc à pro relatat nio separari
 intr hoim à prim à hanc volant identitatem fra-
 tem negiam. deinde relatat relatat identitatis intr
 hoim à prim à hanc dicitur identitatem fratillimam.

Hij notat.

176 **Propo 1°** Identitatis materialis in a aptus aptitudi-
 nis. Pr^o aptus oium altitudinum pot dante post ipse
 aptitudi. Huc aut oium generum dante post ipse pro qua-
 rum sunt effis effis in raris liquorit aut: sed identi-
 tatis materialis dante ante aptitudi liquidum dante a. p. ante
 dete aptitudi uti à consequenti ante aptitudi. qd identitatis
 uti à potest consistere in identitate nati.

177 **Propo 2°** Negia identitatis fratris negia, nec fra-
 tillima q relatat à aut pprim aptitudi ad eorum. Pr^o
 dante qd relatant taly nio à relatat, in quia quinquage
 relatione sine relatione itigitur identitatis fratris sine inob-
 atis ut finem nio à relatat. qd autem ad italy itigitur
 pprim aut aptitudi.

178 **Propo 3°** Identitatis fratris sine inobatione
 supra exptato à pprim aut aptitudi ad eorum. Ex hoc
 & gaudet ex dicitur. Sed ulterius qd q^a illa à pprim aut apti-
 tudis qae ad quem taly ppa 1° inclinatur. sed aptitudi
 uti à ppa 1° sic inclinatur ad hoc ut nio uti idem
 fratris à inobatione q nio italy. qd taly idem
 fratris inobatio ex sine taly identitatis fratris à pprim
 aut aptitudi ad eorum. Constat q^a ex eo qd aptitudi
 ppa 1° inclinatur ad dicitur dicitur inobatio ex à aut
 pprim taly aptitudi. qd taly ex eo qd aptitudi uti
 primario

170 inclinatur ad identitatem fratrem talem identitatem
est autem proprium igitur agendum.

174 **Fig 1° X^a C.** Iste est qui proprium agendum
ad eundem quo potest non vere abstrahi de inferioribus. In
potest identitatem fratrem non potest abstrahi de inferioribus.
Siquidem ut infra dilectus utitur deponitur in actuali
identifikatione: ergo hoc identitatem non est proprium agendum. De
liberis aliis solutionibus libere res de quibus mai. Iste
est autem proprium fundatum quo potest non vere abstrahi
de inferioribus. Contra: iste est autem proprium fratrem nego mai.
nam ut non utitur vere abstrahi de inferioribus. Iste est qui
separatur a proprio identitatem mater inter vicin et singula quo
istoy via agendum utitur dilite istoy fundatum, et hoc in hoc
admitto doctrinam.

175 **Sunt impossibilia** est dari autem aliter quod
sine tali quod. In actuali identifikatione non datur
tudo utitur. ergo actuali identifikatione non est autem tali agendum. R
est mai impossibilia est dari autem aliter quod sine tali
quod si quod influat phisice in autem, contra si quod sit
logice, et non influat phisice in autem, nego mai. Vbi autem
quod phisice utitur in istoy ignis in laboris et libere
~~autem phisice utitur in istoy ignis in laboris et libere~~
debere existere in eodem instanti quo prius existit in
tellectu et laboris et phisice influunt in tales autem tanquam
in suos effectus figuratos, duo impossibilia est quod productum
intellectu ab istoy quoniam istoy existit in instanti productum
tionis et sic de ignis in laboris.

176 **Aliguae res quod** logice que non influunt
phisice sed influunt ad autem destructivum, sicut non possunt
existere quando datur autem ad quod influunt. Ergo agendum
utitur inclinatur ad identitatem fratrem ad inferioribus, et
autem

auti ita in consuetudine utriusque inde e quod de actuali
 id est grati sine ipsa apte. sed de actuali dispo-
 sitione sine apte que videbat tabula aptam ad dispo-
 sitionem. Sed de actuali dispo in facto e quod e in hunc p-
 hanti dispo, jam in dato tabula apta ad dispo. Sed con-
 te ipsa p- tabula dispo e tota supponit. et hinc tab-
 ulam aptam inuadente ante ad hanc dispo. ut
 aliquid identitati grati ad loy e in hunc p- quem
 in consuetudine utriusque in consuetudine grati id est facto. Alia
 p- loy que in influat p- hinc in aig e in hunc p- per-
 uentur quales sunt apte in iustitiam et potestatem ad ex-
 pendium apte utriusque et cognoscit. Sed de y n e quod
 e in influat ad aig de hunc p- hinc et in hunc p- op-
 tate utriusque e tabula ad dispo.

1° **Arg 2°** apte influat 1° nam ad
 dispo sine multitudine in inferioribus: go hoc dicitur sine
 multitudine e aig p- p- apte ad eadem. R negat aig.
 In hunc p- potest dari identitati grati sine ad dispo sine
 multitudine: go apte 1° influat ad dispo. R hinc
 ante negat loy. Quia licet in potest dari utriusque ad equat
 sine dispo sine multitudine id loy in inde n sequitur
 ad illam 1° influare. nam id potest dari caliditate
 ignis in hunc p- aliam sine approximatione ignis ad tabula
 hinc et in inde n hinc go ignis influat ad appro-
 ximationem. sed in influat ad caliditatem inde calida-
 tis e aig grati ignis sine potest caliditate approxi-
 matione e loy. sed apte influat 1° ad utrumque hoc
 e aig grati dispo sine multitudine e loy. nam hinc
 impossibile n daretur dispo sine multitudine ad utrumque ut-
 tray grati: go utray grati n influat efficitur quoad-
 non dispo, hinc e loy magis expretor, nec ad
 illa

ita vallinat aptudo utij in hoc sci.

Subcellis 1a
In quoniam consistat hoc idem frater.

178 Sensus deus est in se ut hoc idem frater, et
ingue dignate ab istem mater. Communiter vint istem mater
intra pram et hoim sicut ee quam pram et hoim supposit
unam rem apr. ante abstractione hoim. istem in frater
ie hoim qui supponit abstracty sed vis duntaxat et prop
auro itus.

179 Unde si queras ingue dignate utij maty abso-
li. vint istem mater dicitur in velle pram et hoim et in velle
noimem abstractione hoim, istem in frater dicitur in velle
pram et hoim et supponit abstracty et in velle dicitur auro
itus conjungentem hoim et pram. Iud aut dicitur in velle
qd dicitur in nominativo et itus dicitur in obliquo quod dicitur
in alio casu. Alia aut dicitur dicitur ad tua principia
et nostra.

180 Unita resolutio ut frater ingue officio dicitur
an itus conjungente nam et in velle, ut itus in frater in
gre frater et effiati consistit ad ee ingue exponem
idee in no et in velle inter te in velle. Si g^a frater
frater ingue officio consistit in an itus pram et hoim
frater ingue frate al effiati consistit in igit no
lso, ut late diximus an. 104. qd scilicet ut frater
ingue officio consistit in an itus ante ut itus in frater
ingue frater sua effiati consistit frater in velle ex
fremis in velle. Consistit g^o supposito in itus officio et
fante tanquam conditione et sublato quo quinguo alio.
itigante extrema et se igit exigia in velle. Iud g^o
in velle extremis item in velle consistit frater itus
in velle. Aliqua vige soluta vide an. 104. sed
spiritus

Spiliato 3^a hanc Conclusionem.

191 Arg 1° identitatis fratris efficitur sequitur ab-
intate matris. Sed ista matris efficitur includit ipsa
extrema ista facta: ergo ista fratris debet includere effi-
catur aliquid propter ipsa extrema. Ad sequendo mai
efficitur sequitur quoad efficiam extramorum nego.
~~ergo~~ quoad istum, Condo mai sicut dicitur non ista ma-
tris efficitur includit ipsa extrema matris per existunt a-
g^o Condo, quod existunt intente in an ista ista facta
nego, unde ad locum de identitatem fratrem profer ma-
trem tot includere efficitur existere obine in assentiis d-
tante efficiam ipsa extrema ita existit. Hinc sequitur
idem fratrem nisi adere phisicum supra istam matrem
adere in aliquid intente sicut aliquid in intente ab an
ista, ideo propria dicitur ista fratris intente.

192 In ista duo fieri in intente dicit ipsa duo de-
liquit intente. Sed in ageret quod sit hoc intente nisi
an ista facta duo conjugant: ergo ista fratris intente pre-
ter duo extrema dicitur an ista. Confrat^o g^a in ditione
g^a rationem dicit non ditionem, et an ista ditionem ergo
in duo ista facta per rationem dicit duo ista facta et an ista facta.

193 Ad sequendo mai duo fieri in intente dicit
ipsa duo et aliquid intente ditionem in gre efficiam, Condo, quod
intente ditionem in gre efficiam nego, g^a duo fieri ideo int-
ate dicit fratris tot ipsa duo intente existit in qm
existiam allegorant ab istum tot in gre efficiam. et in ad
existiam efficiam realit^o requiritur an realit^o in gre efficiam, ipse
in efficiam g^a se existit fratris ita ad existiam ista facta fra-
tris requiritur an ista in gre efficiam, ipse in extrema
g^a se existit fratris ista facta. Ad confirmacionem negat
an, g^a eodem modo probatur de ista intente, ad de
intente